

NEDJELJNA ČITANJA

Iz 2,1-5; Ps 122,1-2.4-9; Rim 13,11-14a; Mt 24,37-44

Poziv na budnost i pripravnost tema je evanđelja prve nedjelje došašća koje govori o tome kako u čas kada ni ne pojмимо Sin Čovječji dolazi okončati prolaznost i uspostaviti vječnost. No, ti događaji neće doći bez prethodne najave koja će nam omogućiti da znamo kako je dan dolaska Sina Božjega bliže no prije. U to vrijeme život pojedinaca ići će uobičajenim tokom možda i obilježen općom indiferentnošću, ali svi će imati priliku znati da se događa promjena, jer kao što je Noa bio znak svojim suvremenicima kada je u naizgled mirna vremena gradio arku pripremajući se za potop, tako će i u ta vremena, a ona već traju, biti jasni znakovi koji nas trebaju usmjeravati prema konačnom susretu s Bogom. Neki će te znakove spoznati i prihvatiti, drugi će nastaviti živjeti kao da Boga nema, iako sve upućuje na njega. To će rezultirati time da će jedni biti spašeni, a drugi odbačeni i to prema isključivo vlastitom odbiru zla umjesto dobra. Riječ Božja nas potiče da se probudimo oda sna uljuljanosti u ovaj život i budemo spremni za iznenadne napade neprijatelja Božjih, jer samo se tako možemo othrvati napastima zla i biti spremni za susret s Gospodinom. Vjerojatno nećemo dočekati Gospodina kada dođe na koncu vremena, ali ćemo se s njime sigurno susresti u trenutku smrti, kada će se naš život nastaviti, ali će se promijeniti mjesto njegova odvijanja. Budimo stoga postojani u vjeri, nadi i djelima ljubavi, što nije uvijek lako, ali se isplati jer ono što ne možemo pojmiti Bog je pripremio za nas. Imajmo svoja srca uistinu kod Gospodina, jer gdje nam je srce tu ćemo i biti: ako je u propadljivosti, propast ćemo, ako je u Bogu, živjet ćemo. Sama činjenica da nam dan smrti ni dan ponovnog Kristova dolaska nije poznat, treba nas učiniti pozornima i budnima da nas to neznanje učini svakodnevno spremnima za taj susret. Unatoč teškim riječima koje smo slušali o posljednjim danima, Evanđelje i dalje ostaje Radosna vijest, jer nam govori o Božjoj utjelovljenoj ljubavi koja nas privlači k sebi. Činjenica je da smo već spašeni po Kristovom pashalnom otajstvu. Ono što trebamo je zahvaliti za taj dar svetošću života, odbaciti djela tame i prionuti uz Boga koji osvjetljuje i najveće tmine našeg života. Kao što je radosno ovo razdoblje pripreme za Rođenje Gospodinovo, neka tako svima nama bude radostan i konačni susret s Isusom Kristom u čas kada dođe, da nas privede k svijetlu svoga lica na nebesku gozbu u društvo svetih.